

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudkyně Mgr. Monikou Chaloupkovou ve věci žalobce **D. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29.7.2011, č.j. „X“,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29.7.2011, č.j. „X“, **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení a žalované **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 29.7.2011, č.j. „X“, žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 3.6.2011, č.j. 761 028 3307, kterým byl žalobci s účinností od 14.7.2011 podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), odňat invalidní důchod, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice (dále jen „OSSZ“) ze dne 16.5.2011 činí pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze 25% a žalobce tak již není invalidní.

Žalobce podal proti rozhodnutí žalované včasnou žalobu, kterou se domáhal jeho přezkoumání, zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení s tím, že žádá vrácení částečného invalidního důchodu.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila písemným podáním ze dne 20.10.2011, kdy poukázala na to, že v případě invalidního důchodu se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, proto rozhodnutí závisí na odborném lékařském posouzení a žalovaná tedy navrhuje důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.

Soud byl povinen v souladu s § 75 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž musel vycházet ze stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. ze stavu k datu 29.7.2011, kdy bylo napadené rozhodnutí žalované č. „X“ vydáno. Soud se přitom soustředil na skutečnost, zda závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce o 25% je správný a vychází z náležitě posouzeného zdravotního stavu žalobce.

O žalobě bylo rozhodnuto při jednání dne 20.6.2012, v přítomnosti žalované. Žalobce se k jednání, ač řádně předvolán, nedostavil, svou nepřítomnost neomluvil a o odročení jednání nepožádal, proto soud věc projednal v jeho nepřítomnosti.

Ze správního spisu žalované – lékařské dokumentace OSSZ soud zjistil následující: Žalobce byl uznán částečně invalidním při zjišťovací prohlídce dne 26.4.2004, a to ke dni 9.4.2004 pro stav po prodělané infekční mononukleóze s přetrvávající aktivitou jaterních testů. Toto rozhodující zdravotní postižení bylo zařazeno podle kapitoly X oddílu D položky 1 písm. c) přílohy číslo 2 tehdy účinné vyhlášky číslo 284/1995 Sb. a pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl stanoven na 35%.

Při kontrolních prohlídkách dne 9.2.2005 a dne 15.9.2005 byl částečný invalidní důchod žalobci ponechán pro stejné rozhodující zdravotní postižení a stejnou míru poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Při kontrolní prohlídce dne 1.12.2006 došlo k určení nižší míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti (30%) pro stejné zdravotní postižení a tedy k odnětí částečného invalidního důchodu. Na základě žaloby žalobce došlo k soudnímu přezkumu rozhodnutí o odnětí důchodu, v jehož rámci bylo zjištěno chybné posouzení zdravotního stavu žalobce s tím, že žalobce je částečně invalidní i nadále, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něj činí 35%. Rozhodnutí žalované bylo zrušeno.

Při další kontrolní prohlídce dne 10.11.2008 byla určena jiná rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, a to cukrovka II. typu, dekompenzovaná na perorálních antidiabetikách (PAD), s metabolickým syndromem a biopticky prokázanou těžkou jaterní steatosou. Toto zdravotní postižení bylo zařazeno dle kapitoly IV položky 2 písm. c) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti 35%.

Další kontrolní prohlídka proběhla dne 16.5.2011, tedy po nabytí účinnosti nové právní úpravy týkající se invalidních důchodů, resp. posuzování invalidity. Z posudku o invaliditě a ze záznamu o jednání, obě ze dne 16.5.2011, č.j. LPS/2011/1913-PU-CSSZ, je zřejmé, že za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla označena cukrovka II. typu na PAD. Určené postižení bylo posudkovou lékařkou, MUDr. Monikou Hrádkovou, zařazeno podle kapitoly IV. (Poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek) položky 2

(Diabetes mellitus) písm. b) (lehké funkční postižení, uspokojivá kompenzace nebo občasné metabolické kolísání, případně incipientní diabetické komplikace) přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), a procentuální míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na horní hranici rozmezí stanoveného vyhláškou (15-25%), tj. na 25% s tím, že tato se ve smyslu § 3 a 4 této vyhlášky nemění. Žalobce tak již není invalidní.

Rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.6.2011, č.j. 761 028 3307, bylo na základě včasných námitek žalobce přezkoumáno v námitkovém řízení. Lékařskou posudkovou službou ČSSZ byl dne 26.7.2011 vypracován posudek o invaliditě žalobce, v němž byl vysloven souhlas s posudkovým závěrem OSSZ s tím, že tento závěr vycházel ze zjištěného zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Zdravotní stav byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, z níž nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu, tento je dlouhodobě stabilizovaný. Kompenzace cukrovky byla pro nespolupráci posuzovaného neuspokojivá, po znovu zahájení léčby se stav výrazně zlepšil, nejsou doloženy komplikace cukrovky, další onemocnění nemají vliv na změnu posudkového závěru, nejsou důvodem pro procentní zvýšení.

Žalobce v žalobě žádal přezkoumání rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu a jeho vrácení, tedy zpochybňoval hodnocení svého zdravotního stavu, jak bylo provedeno posudkovou lékařkou OSSZ a následně posudkovou službou ČSSZ. Spornou byla jediná otázka, a to posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce a z něj plynoucí procentní míry poklesu jeho pracovní schopnosti, k jejímuž posouzení je příslušná na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“). Soud proto zadal vypracování posudku zdravotního stavu žalobce PK MPSV ČR, pracovišti v Hradci Králové, a při jednání dne 20.6.2012 provedl jejím posudkem důkaz.

Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, ze dne 14.2.2012 vyplývá, že komise považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce cukrovku II. typu na dietě a PAD s občasným metabolickým kolísáním při nedodržování režimových opatření, bez diabetických komplikací (oční vyšetření je s normálním nálezem, známky diabetické retinopatie nebyly zjištěny). Toto zdravotní postižení komise zařadila dle kapitoly IV položky 2 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a procentní pokles míry pracovní schopnosti žalobce určila na horní hranici vyhláškou daného rozpětí, tj. na 25%, s tím, že takto určená procentní míra se ve smyslu § 3 a 4 téže vyhlášky nemění. Komise v posudku ve vztahu k dalším žalobcovým zdravotním postižením uvedla, že jaterní steatóza při metabolickém syndromu nemá podstatný dopad na míru poklesu pracovní schopnosti, jaterní testy se upravily téměř k normálním hodnotám, vyšší krevní tlak se po nastavení léčby upravil. Žalobce je sledován pro poruchu tukového metabolismu a obezitu, jeho zdravotní stav je dlouhodobě stabilizovaný. V současné době je žalobce sledován pro občasné bolesti na hrudi, známky kardiálního onemocnění nebyly dosud zjištěny, koronarografické a ergometrické vyšetření jsou v normě, ischemie nebyla prokázána ani při

zátěžovém testu. Zdravotní postižení a kvalifikace žalobce byly zohledněny při určení procentní míry poklesu jeho pracovní schopnosti na horní hranici vyhláškou daného rozmezí. Žalobce je schopen pracovního zařazení, přičemž vhodné je současné zařazení – jednatel společnosti. Vzhledem k žalobcově věku je možná i rekvalifikace. Komise při svých zjištěních vycházela z lékařských nálezů obsažených ve spise soudu, spisech OSSZ a ČSSZ, ze zdravotní dokumentace ošetřující praktické lékařky, MUDr. Marie Vanáčové, ze zdravotní dokumentace odborného lékaře z oboru diabetologie, MUDr. Jiriny Pavlíčkové, ze zpráv předložených žalobcem při jednání a z vlastního přešetření žalobce při jednání Komise provedeného odborným lékařem, Doc. MUDr. Vítém Krupařem, CSc., internistou.

Uvedeným posudkem má soud za prokázané, že rozhodujícím postižením žalobce působícím jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je cukrovka II. typu, léčená dietou a antidiabetiky, s komplikacemi pouze tehdy, když žalobce nedodržoval léčebný režim a nedocházel na kontroly, toto je zařazeno podle kapitoly IV položky 2 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., čemuž odpovídá procentní pokles míry pracovní schopnosti 25%. PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, se v posudku shodla s posouzením učiněným OSSZ a žalovanou jak v určení rozhodujícího zdravotního postižení, tak v hodnocení jeho závažnosti, určení tomu odpovídající procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce a konečně i v tom, že pro úpravu určené procentní míry podle § 3 nebo 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nejsou dány okolnosti. Tedy komise dospěla ke stejnému závěru, že žalobce nebyl ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Komise vycházela nejen z lékařských nálezů k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale přezkoumala i zprávy předložené žalobcem při jejím jednání vztahující se k období pozdějšímu a především provedla vlastní přešetření žalobce svým odborným lékařem, internistou, přičemž ani toto přešetření nepřineslo taková zjištění, která by ovlivnila závěry ohledně závažnosti zdravotního stavu žalobce a z něho plynoucího poklesu jeho pracovní schopnosti. Posudek je dosti podrobný, srozumitelný, přesvědčivý, vycházející z řady nálezů odborných lékařů majících žalobce v péči, a, jak již bylo uvedeno, z vlastního vyšetření žalobce, jeho závěry jsou logickým vyústěním předcházejícího obsahu. Soud nemá o tomto posudku pochybnosti a neshledal tedy důvod k případným dalším posudkům.

Soud tedy uzavírá, že na základě posudku PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, dospěl k závěru shodnému se závěrem ČSSZ v napadeném rozhodnutí, tedy že k datu vydání tohoto rozhodnutí se u žalobce nejednalo o invaliditu žádného stupně, neboť pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u něj poklesla toliko o 25%, když rozhodujícím zdravotním postižením je cukrovka II. typu, kompenzovaná dietou a antidiabetiky, bez diabetických komplikací.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Jak již shora uvedeno, v řízení bylo prokázáno, že nárok na invalidní důchod žalobce zanikl, když se u něj nejednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o invaliditu žádného stupně. Soud tedy musel žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů nenáleží a neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované nevzniklo. Soud proto rozhodl tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované se toto právo nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 20.6.2012

Mgr. Monika Chaloupková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Andrea Pfeiferová